

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการนำนโยบายการพัฒนาและช่วยเหลือประชาชนไปปฏิบัติ ของหน่วยบัญชาการทหารพัฒนา

Factors affecting Development Policy and Implementation of the Armed Forces Development Command

ภัสรินทร์ รัตกลาง*

นิเทศ ตินณะกุล**

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการนำนโยบายการพัฒนาและช่วยเหลือประชาชนไปปฏิบัติ ของหน่วยบัญชาการทหารพัฒนา 2) เพื่อศึกษาผลการนำนโยบายการพัฒนาและช่วยเหลือประชาชนไปปฏิบัติ ของหน่วยบัญชาการทหารพัฒนา 3) เพื่อศึกษาวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการนำนโยบายการพัฒนาและช่วยเหลือประชาชนไปปฏิบัติ ของหน่วยบัญชาการทหารพัฒนา กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ข้าราชการทหารชั้นสัญญาบัตรและข้าราชการทหารชั้นประทวน ของ หน่วยบัญชาการทหารพัฒนา และประชาชน รวมจำนวน 674 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม และทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยโปรแกรมสำเร็จรูป สถิติที่ใช้ ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทำการวิเคราะห์โดยใช้การวิเคราะห์ความถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis)

ผลการวิจัยพบว่า

1) นายทหารของหน่วยบัญชาการทหารพัฒนา มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติและช่วยเหลือประชาชน ภาพรวมทุกด้านอยู่ในระดับมาก โดยที่ด้านความชัดเจนในเป้าหมายของนโยบาย เป็นด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา ได้แก่

ด้านการคำนึงถึงวัฒนธรรมของคน-ชุมชน-พื้นที่ ด้านการสนับสนุนและความร่วมมือจากกลุ่มต่างๆ ด้านทัศนคติของผู้นำนโยบายไป ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน ด้านความเพียงพอของทรัพยากร และด้านแรงจูงใจในการปฏิบัติหน้าที่ของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด

2) นายทหารของหน่วยบัญชาการทหารพัฒนา มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับผลการนำนโยบายพัฒนาและช่วยเหลือประชาชนไปปฏิบัติ ของหน่วยบัญชาการทหารพัฒนา ภาพรวมทุกด้านอยู่ในระดับมาก โดยที่ด้านการพัฒนาเพื่อเสริมความมั่นคงในพื้นที่เป้าหมาย เป็นด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา ได้แก่ ด้านการอยู่ดีกินดีและความพึงพอใจของประชาชน และด้านเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับประชาชน มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด

3) ปัจจัยที่ส่งผลต่อการนำนโยบายการพัฒนาและช่วยเหลือประชาชนไปปฏิบัติ ของหน่วยบัญชาการทหารพัฒนา รายด้านนั้น พบว่า ปัจจัยด้านความชัดเจนในเป้าหมายของนโยบายด้านความพอเพียงของทรัพยากร ด้านการสนับสนุนและความร่วมมือจากกลุ่มภายนอกหน่วยงาน ด้านการคำนึงถึงวัฒนธรรม ศาสนา อัตลักษณ์ ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน ด้านแรงจูงใจในการนำ

*นักศึกษาระดับปริญญาเอก หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรดุษฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยปทุมธานี

**อาจารย์ประจำหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรดุษฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยปทุมธานี

นโยบายไปปฏิบัติและช่วยเหลือประชาชน และด้านทัศนคติของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ เป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .01 กับผลการนำนโยบายการพัฒนาและช่วยเหลือประชาชนไปปฏิบัติเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

คำสำคัญ : ปัจจัยที่ส่งผล; นโยบายการพัฒนา; ปฏิบัติ; หน่วยบัญชาการทหารพัฒนา

Abstract

This research aims to 1) study the factors that affect the implementation of development policy and assist the people to practice. 2) To study the effect of implementing the development policy and helping the people to practice. 3) To study the factors that affect the implementation of development policy and help the people to practice. Of the military development unit. The sample consisted of 674 commissioned officers and commissioned officers of the military command. The tools used in the research were questionnaires and data analysis. The statistics used were frequency, percentage, mean and deviation. Ben Standard And analyzed using multiple regression analysis.

The research found that

1) Military officers of the military development unit. There are levels of opinion about the factors that affect.

2) To implement the policy and help people. All aspects are in high level. The clearness of policy goals. The highest average was the culture of people - community - area. Support and

cooperation from groups. The attitude of the policy leader. Public Participation Enough resources. The motivation of the policy leaders to practice was lowest.

2) Military officers of the military development unit. There is a level of feedback about the results.

Development Policy and Public Assistance Of the military development unit. All aspects are in high level. The development of security in the target area. The highest average of the respondents was the well-being and the satisfaction of the people. And strengthens the people. Has the lowest mean

3) Factors affecting the implementation of development policy and the people's assistance.

The clear-cut factor of the resource sufficiency policy goal Support and cooperation from outside groups. Cultural identity, religion, identity, public participation Motivation to implement policies and help people. And the attitude of the policy leader to practice. Factors that have a positive relationship with statistical significance. 01 and the result of policy implementation, development and support to the public. Followed by the assumptions set.

Keyword : Factors affecting; Development Policy; Implementation; Armed Forces Development Command.

บทนำ

ขณะที่กระแสการเปลี่ยนแปลงในประเทศไทยภายใต้รัฐธรรมนูญฉบับใหม่ และแผนนโยบายการพัฒนา

ตามแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) โดยใช้แนวคิด “สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข ด้วยความเสมอภาค เป็นธรรม และมีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง” ในที่นี้จะกล่าวถึง การเปลี่ยนแปลงและพัฒนาทางสังคมในเมือง แต่ถ้าพิจารณาจากพัฒนาการของสังคมไทยในประวัติศาสตร์แล้วจะเห็นว่ามีความแตกต่างจากคำว่า นครหรือมหานคร ซึ่งเป็นเมืองที่เติบโตในสังคมยุคอุตสาหกรรม พอถึงช่วงหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 เป็นต้นมา เราจะพบว่าปรากฏการณ์เมืองหรือปรากฏการณ์นครขนาดใหญ่ขยายตัวจากโลกตะวันตกไปทั่วโลก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเอเชีย ในโลกตะวันออกเราจะพบว่ามันมีการเติบโตของเมืองหรือนครขนาดใหญ่เกิดแพร่หลายทั่วไปหมด นครที่มีคนอยู่ 10 ล้านคน สมัยก่อนมีอยู่เพียงไม่กี่แห่งในโลกนี้ ปัจจุบันนี้กลับมีเพิ่มมากขึ้นในหลายต่อหลายประเทศด้วยกันในเอเชีย ซึ่งทำให้หมดประเทศชนบทลงไป สำหรับกรณีประเทศไทยอาจช้าหน่อย คนไทยเข้ามาอยู่ในเมืองเพิ่มมากขึ้นๆ ในอัตราที่อาจจะไม่รวดเร็วเท่าบางประเทศแต่ว่าคนไทยส่วนใหญ่จะเป็นคนในเมืองมากกว่าคนในชนบทอย่างที่เคยเป็นมา ประเทศไทยก็จะเปลี่ยนจากประเทศชนบทมาเป็นประเทศเมืองมากขึ้นตามลำดับ ปรากฏการณ์อย่างนี้เกิดขึ้นทั่วไปหมดในเอเชีย การแบ่งข้อแตกต่างระหว่างเมืองและชนบทโดยเด็ดขาดเป็นเรื่องยาก ในสังคมไทยแม้แต่การให้คำจำกัดความของคำว่า “ชุมชนเมือง” และ “ชุมชนชนบท” เพราะโดยสภาพความเป็นจริงในกรณีตัวอย่างที่เห็นได้ชัดคือกรุงเทพมหานคร ก็เป็นที่รวมของคนในชนบทที่หลั่งไหลเข้ามาทำมาหากิน และนำวัฒนธรรมเข้าไปใช้ชีวิตในกรุงเทพมหานคร ด้วย จึงเกิด “วัฒนธรรมตกค้าง” ในหลายรูปแบบ เช่น วัฒนธรรมสลัม วัฒนธรรมของชุมชนมุสลิมหรือเผ่าพันธุ์ต่างๆ ดังนั้นการให้ความหมายของคำว่า “ชุมชน” ตามแบบตะวันตกที่ว่า หมายถึง ชุมชนที่คนมีความสัมพันธ์กันโดยตรง ตั้งอยู่ในเขตภูมิศาสตร์เดียวกัน และมีกิจกรรมร่วมกันอย่าง ในแง่ของอุดมการณ์

คือมีความเอื้ออาทรต่อกันและกัน ในระดับหนึ่ง ลักษณะชุมชนแบบนี้จะมองไม่เห็นในกรุงเทพมหานคร เพราะคนในกรุงเทพมหานคร ไม่อาจเป็นอย่างจำกัดความดังกล่าว ดังนั้นการเปลี่ยนแปลงทางสังคมเมืองหรือชนบทดังที่จะกล่าวต่อไปนี้ จึงเป็นการกล่าวในภาพรวมๆ โดยพิจารณา ความเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้น กับชุมชนหรือท้องถิ่นนั้นๆ ในด้านสังคมวัฒนธรรม ซึ่งบางแห่งมีลักษณะเป็นชุมชนกึ่งเมือง มิได้เป็นสังคมเมืองอย่างตะวันตก

สภาพตกค้างทางวัฒนธรรมทำให้กรุงเทพมหานครเกิดปัญหาต่างๆ เช่นปัญหาการจราจรแออัดจนไม่สามารถแก้ปัญหาได้ แม้จะมีการสร้างถนนเพื่อการขนส่งคลื่นมนุษย์ เช่น ทางด่วน ทางใต้ดิน รถไฟลอยฟ้า ฯลฯ ปัญหามลพิษทางอากาศ มลพิษทางเสียง แม่น้ำลำคลองเน่าเสีย หรือแม้แต่ปัญหาขยะล้นเมือง อันเกิดมาจากวัฒนธรรมบริโภคนิยม ปัญหาดังกล่าวบางเรื่องเริ่มเข้าสู่ภาวะวิกฤตที่ไม่อาจแก้ไขได้ด้วยวิธีการใดๆ ยิ่งไปกว่านั้นสังคมในกรุงเทพมหานคร ยังสูญเสียระบบการควบคุมทางสังคม (Social Control) ตามจารีตประเพณีดั้งเดิมของไทย ปัญหาที่เกิดขึ้นมีมากมายถึงขั้นไม่มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน เช่น อาชญากรรม การละเมิดสิทธิส่วนบุคคล การละเมิดกฎหมาย การค้าประเวณี แก๊งขอทาน ยาเสพติด ฯลฯ

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยเป็นผู้ปฏิบัติงานสังกัดหน่วยบัญชาการทหารพัฒนา ซึ่งหน่วยบัญชาการทหารพัฒนายึดมั่นต่อการปฏิบัติราชการ ภายใต้ประเด็นยุทธศาสตร์ ประจำปี พ.ศ. 2555 - 2559 ประกอบด้วย 5 ประเด็น ได้แก่ ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 เติบโตสถาบันพระมหากษัตริย์ อย่างสมพระเกียรติ ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 พัฒนาศักยภาพของคน ชุมชน และพื้นที่ ในพื้นที่เป้าหมาย ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้เกื้อกูลต่อการพัฒนาทุกภาคส่วนพร้อมเผชิญกับภัยคุกคามต่อความมั่นคงตามแนวชายแดน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 สนับสนุนการแก้ไขปัญหาที่สำคัญเร่งด่วนของชาติ ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 5 การพัฒนาองค์กร ผู้วิจัยจึงมีความสนใจในการนำยุทธศาสตร์ที่ 2 เรื่อง พัฒนาศักยภาพของคน ชุมชน และพื้นที่ในพื้นที่เป้าหมาย ด้วยการศึกษากำหนดนโยบายการพัฒนาและช่วยเหลือประชาชนในพื้นที่ใกล้เคียง ประกอบด้วย กรุงเทพมหานคร จังหวัดนนทบุรี และจังหวัดปทุมธานี เมื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐานแล้วพบว่า จังหวัดนนทบุรีเป็นจังหวัดหนึ่งทางภาคกลางของประเทศไทย โดยจัดเป็นพื้นที่ในเขตปริมณฑลของกรุงเทพมหานคร มีขนาดเนื้อที่ใหญ่เป็นอันดับที่ 75 ของประเทศ (รวมกรุงเทพฯ) แต่มีประชากรหนาแน่นที่สุดเป็นอันดับที่ 2 รองจากกรุงเทพมหานคร และจังหวัดปทุมธานี เป็นจังหวัดที่มีความหลากหลายทั้งการเป็นศูนย์กลางการศึกษา และเมืองแห่งโรงงานอุตสาหกรรม ก่อให้เกิดการขยายตัวของชุมชนอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งการขยายตัวของชุมชนบริเวณรอบสถานศึกษาและสถานประกอบการ จากปัจจัยดังกล่าวจึงทำให้สภาพสังคมของจังหวัดปทุมธานีเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วมีการเคลื่อนย้ายของประชากรเป็นจำนวนมาก ซึ่งเหมาะสมในการพัฒนาจึงได้เลือกพื้นที่นี้ในการศึกษา ผู้วิจัยตระหนักถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อการนำนโยบายพัฒนาช่วยเหลือประชาชนไปปฏิบัติ ของหน่วยบัญชาการทหารพัฒนา โดยเน้นไปที่การจัดการ (Management Model) ที่ตั้งอยู่บนทฤษฎีองค์การ ซึ่งผู้วิจัยเชื่อว่าความสำเร็จขององค์การที่อยู่ในองค์การจะต้องมีความรู้ความสามารถทั้งด้านการบริหาร และด้านเทคนิคอย่างเพียงพอ ซึ่งผู้วิจัยมุ่งศึกษาไปที่ผู้บังคับบัญชาหน่วยบัญชาการทหารพัฒนา ในฐานะเป็นผู้กำหนดนโยบายในหน่วยงาน และข้าราชการทหารที่รับผิดชอบนโยบายการพัฒนาและช่วยเหลือประชาชนโดยตรง เพื่อค้นหาปัจจัยใดที่ทำให้เห็นนโยบายการพัฒนาและช่วยเหลือประชาชน อยู่ในเกณฑ์ที่น่าพอใจ และนำมาเป็นข้อมูลในการพัฒนาและช่วยเหลือประชาชนของหน่วยบัญชาการทหารพัฒนาต่อไป

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการนำนโยบายการพัฒนาและช่วยเหลือประชาชนไปปฏิบัติ ของหน่วยบัญชาการทหารพัฒนา
2. เพื่อศึกษาผลการนำนโยบายการพัฒนาและช่วยเหลือประชาชนไปปฏิบัติ ของหน่วยบัญชาการทหารพัฒนา
3. เพื่อศึกษาวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการนำนโยบายการพัฒนาและช่วยเหลือประชาชนไปปฏิบัติ ของหน่วยบัญชาการทหารพัฒนา

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการนำนโยบายการพัฒนาและช่วยเหลือประชาชนไปปฏิบัติ ของหน่วยบัญชาการทหารพัฒนา เป็นการศึกษาเชิงสำรวจ (Survey research) โดยใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยการใช้แบบสอบถาม ซึ่งเกี่ยวข้องกับการพัฒนาและช่วยเหลือประชาชน ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดวิธีการดำเนินการวิจัยโดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ประชากรของการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย

1. ข้าราชการทหารที่มีหน้าที่รับผิดชอบปฏิบัติงานใน กองบัญชาการ หน่วยบัญชาการทหารพัฒนา สำนักงานทหารพัฒนา สำนักงานสนับสนุน และหน่วยพัฒนาการพิเศษ ประกอบด้วย ชั้นสัญญาบัตรและชั้นประทวน และประชาชนที่อยู่ในพื้นที่ดูแลของหน่วยพัฒนาเคลื่อนที่ จำนวนทั้งสิ้น 4,886 คน กลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยเลือกกลุ่มตัวอย่าง ข้าราชการทหาร ชั้นสัญญาบัตร และข้าราชการทหารชั้นประทวน ที่มีหน้าที่รับผิดชอบปฏิบัติงานในกองบัญชาการ หน่วยบัญชาการทหารพัฒนา สำนักงานทหารพัฒนา สำนักงานสนับสนุน หน่วยพัฒนาการพิเศษ และประชาชนที่อยู่ในพื้นที่ดูแลของหน่วยพัฒนาเคลื่อนที่ จำนวนทั้งสิ้น 674 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัย ปัจจัยที่ส่งผลต่อการนำนโยบายการพัฒนาและช่วยเหลือประชาชนไปปฏิบัติ ของหน่วยบัญชาการทหารพัฒนา ครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

1. แบบสอบถามสำหรับข้าราชการทหารหน่วยบัญชาการทหารพัฒนาเลือกใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) ที่สร้างขึ้น เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลที่ผู้วิจัยสร้าง ซึ่งพัฒนามาจากตัวแบบการจัดการ โดยมีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) แบ่งเป็น 3 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 เป็นคำถามที่เกี่ยวกับข้อมูลคุณลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติและช่วยเหลือประชาชนของหน่วยบัญชาการทหารพัฒนา ประกอบด้วย 6 ด้าน ได้แก่ ด้านความชัดเจนในเป้าหมายของนโยบาย ด้านความเพียงพอของทรัพยากร ด้านการสนับสนุนและความร่วมมือจากกลุ่มต่างๆ ด้านการคำนึงถึงวัฒนธรรมของคน-ชุมชน-พื้นที่ ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน ด้านแรงจูงใจในการปฏิบัติหน้าที่ของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ และด้านทัศนคติของผู้นำนโยบายไป

แบบสอบถามสำหรับประชาชน ผู้วิจัยเลือกใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) ที่สร้างขึ้น เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลที่ผู้วิจัยสร้าง ซึ่งพัฒนามาจากตัวแบบการจัดการ โดยมีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) แบ่งเป็น 2 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 เป็นคำถามที่เกี่ยวกับข้อมูลคุณลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับความคิดเห็นเกี่ยวกับความพึงพอใจของประชาชนต่อผลการนำนโยบายการพัฒนาช่วยเหลือ ประกอบด้วย 3 ด้าน ได้แก่ ด้านความชัดเจนในเป้าหมายของนโยบาย ด้านความเพียงพอของ

ทรัพยากร ด้านการสนับสนุนและความร่วมมือจากกลุ่มต่างๆ ด้านการคำนึงถึงวัฒนธรรมของคน-ชุมชน-พื้นที่ ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน ด้านแรงจูงใจในการปฏิบัติหน้าที่ของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ และด้านทัศนคติของผู้นำนโยบายไป เป็นแบบตรวจสอบรายการแบบตรวจสอบรายการ (Check List) 5 ระดับ

ส่วนที่ 3 เป็นคำถามเกี่ยวกับผลการนำนโยบายพัฒนาช่วยเหลือประชาชนไปปฏิบัติ ของหน่วยบัญชาการทหารพัฒนา ประกอบด้วย 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการพัฒนาเพื่อเสริมความมั่นคงในพื้นที่เป้าหมาย ด้านเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับประชาชน ด้านการกินดีอยู่ดีและประชาชนมีความพึงพอใจ

การสร้างเครื่องมือและการทดสอบเครื่องมือ

1. ผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูล เอกสาร บทความ ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการนำนโยบายไปปฏิบัติ การดำเนินงานการพัฒนาและช่วยเหลือประชาชน และบทบาทของหน่วยบัญชาการทหารพัฒนาในการดำเนินงานการพัฒนาและช่วยเหลือประชาชน

2. วิเคราะห์เนื้อหา กำหนดกรอบแนวคิดในการสร้างเครื่องมือ ร่างแบบสอบถาม โดยนำประเด็นที่ได้ศึกษา มาจัดเป็นหมวดหมู่ให้สอดคล้องกับกรอบแนวคิด

3. นำเสนอร่างแบบสอบถามต่อผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบความครอบคลุมของเนื้อหาตามกรอบแนวคิด แล้วนำไปปรับปรุงแก้ไขเพื่อดำเนินการในลำดับต่อไป

4. นำแบบสอบถามให้ผู้เชี่ยวชาญ พิจารณาความตรงตามเนื้อหาและความเหมาะสมชัดเจนของเนื้อหาที่ใช้ เพื่อหาความตรงเชิงเนื้อหา

สรุปผลและการอภิปรายผลการศึกษา

1. จากผลการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติและช่วยเหลือประชาชน ของหน่วยบัญชาการทหารพัฒนา จำนวน 7 ด้าน ได้แก่ ด้านความ

ชัดเจนในเป้าหมายของนโยบาย ด้านความเพียงพอของทรัพยากร การสนับสนุนและความร่วมมือจากกลุ่มภายนอกหน่วยงาน ด้านการคำนึงถึงวัฒนธรรม ศาสนา อัตลักษณ์ ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน ด้านแรงจูงใจในการนำนโยบายไปปฏิบัติและช่วยเหลือประชาชน และด้านทัศนคติของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะด้านความชัดเจนในเป้าหมายของนโยบาย ทั้งนี้เป็นเพราะข้าราชการทหารของหน่วยบัญชาการทหารพัฒนาได้รับการเข้าถึงการสื่อสารเป้าหมายของหน่วยบัญชาการทหารพัฒนาอย่างเป็นรูปธรรม เช่น การประชุมร่วมกัน การเผยแพร่ข้อมูลถึงวัตถุประสงค์ของนโยบายไปปฏิบัติและช่วยเหลือประชาชน เป็นต้น รวมถึงได้รับความชัดเจนในการกำหนดเป้าหมาย ยุทธศาสตร์ แผนงานโครงการ กฎระเบียบ และคำสั่ง เพื่อให้ข้าราชการทหารระดับล่างมีความชัดเจนว่าต้องดำเนินกิจกรรมอย่างไร จากข้อค้นพบจึงได้ความชัดเจนในเป้าหมายของนโยบายจะส่งผลให้การนำนโยบายไปปฏิบัติบรรลุความสำเร็จ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ คาร์ล ฟาน ฮอร์น และโดนัลด์ ฟาน มิเตอร์ (1976) ที่ได้ให้ทัศนะเกี่ยวกับการนำนโยบายไปปฏิบัติว่า การนำนโยบายไปปฏิบัติครอบคลุมกิจกรรม ทั้งที่กระทำโดยปัจเจกบุคคลหรือกลุ่มบุคคลทั้งของรัฐบาลและเอกชน ซึ่งมีผลต่อการบรรลุความสำเร็จตามวัตถุประสงค์กำหนดไว้ล่วงหน้าจากการตัดสินใจนโยบาย และสอดคล้องกับ เออวิน อาร์ โกรฟ (1983) กล่าวว่า การนำนโยบายไปปฏิบัติมีความหมาย 2 นัย คือ การดำเนินการตามเจตนารมณ์ของนโยบาย และการยินยอมทำตาม (compliance) นโยบายและการปฏิบัติเป็นงานประจำขององค์กร

จากผลการศึกษา ยังพบว่าปัจจัยด้านการคำนึงถึงวัฒนธรรม ศาสนา อัตลักษณ์ เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติและช่วยเหลือประชาชนมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากเป็นลำดับรองลงมา โดยเฉพาะความคิดเห็นเกี่ยวกับที่ว่ากำลังพลมีความรู้ความเข้าใจในวัฒนธรรม

ประเพณีของแต่ละพื้นที่เป็นอย่างดีรวมถึงกำลังพลที่เข้าไปปฏิบัติงานมีความเข้าใจในการสื่อสารเป็นภาษาท้องถิ่น แต่ละพื้นที่ และการนำนโยบายไปปฏิบัติและช่วยเหลือประชาชน ไม่มีผลกระทบต่อวิถีชีวิตของประชาชนในพื้นที่ ซึ่งเรื่องวัฒนธรรม ศาสนา อัตลักษณ์ เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องแต่จากข้อค้นพบแสดงให้เห็นว่าเรื่องวัฒนธรรม ศาสนา และการสื่อสาร ไม่เป็นอุปสรรคในการนำนโยบายไปปฏิบัติและช่วยเหลือประชาชน อาจเป็นเพราะการนำนโยบายไปปฏิบัติและช่วยเหลือประชาชนในพื้นที่ไม่ได้ทำให้วิถีการดำเนินชีวิตของคนในพื้นที่เปลี่ยนแปลงไป รวมถึงประชาชนในพื้นที่ยังสามารถดำรงชีวิตตามวิถีของตนเองได้ด้วยเช่นเดียวกัน ทำให้นโยบายได้รับการยอมรับจากประชาชน ทำให้ผู้ปฏิบัติหน้าที่สามารถนำนโยบายไปปฏิบัติได้อย่างราบเรียบ ไม่โดนขัดขวางจากชาวบ้าน ส่งผลให้การปฏิบัติหน้าที่เกิดประสิทธิภาพและความสำเร็จตามมา ซึ่งสอดคล้องกับสมมติ ธำรงธัญวงศ์ (2544 : 409) ได้สรุปว่า ขั้นตอนการนำนโยบายไปปฏิบัติมีความสำคัญต่อการตัดสินใจเลือกทางเลือกนโยบายของผู้มีอำนาจกำหนดนโยบาย ซึ่งผู้มีอำนาจกำหนดนโยบายจะพิจารณาทางเลือกที่เป็นไปได้ในทางปฏิบัติก่อนทางเลือกที่ไม่สามารถมั่นใจได้ว่าจะนำไปปฏิบัติให้ประสบผลสำเร็จได้ เพราะการเลือกทางเลือกนโยบายเป็นไปไม่ได้ในทางปฏิบัติจะทำให้บรรลุวัตถุประสงค์ของผู้กำหนดนโยบายและสร้างความศรัทธาและความนิยมจากประชาชนต่อความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติได้มาก

สำหรับด้านแรงจูงใจในการปฏิบัติหน้าที่ของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ เป็นด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยกว่าทุกด้านและในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง โดยเฉพาะเรื่องระบบการเลื่อนตำแหน่งให้สูงขึ้น และค่าตอบแทนที่ได้รับ จากผลการวิจัยผู้นำนโยบายไปปฏิบัติไม่ค่อยจะมีแรงจูงใจในการปฏิบัติหน้าที่เท่าที่ควรเนื่องมาจากข้าราชการทหารของหน่วยบัญชาการทหาร

พัฒนาส่วนใหญ่ปฏิบัติงานอยู่หน่วยงานกลางเขตพื้นที่ กรุงเทพมหานครและปริมณฑล ซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบในการ นำนโยบายไปปฏิบัติด้วยการลงพื้นที่ไปสู่ภาคต่างๆ จะเกิดค่าใช้จ่ายในการเดินทางและความเสี่ยงต่อการ เดินทาง ทำให้ผู้นำนโยบายไปปฏิบัติได้รับความเดือดร้อน จัดได้ว่าเป็นสิ่งสำคัญที่ผู้บริหารควรให้ความสำคัญและ เร่งสร้างและพัฒนาในส่วนของด้านแรงจูงใจในการ ปฏิบัติงานของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติให้สูงขึ้น ซึ่งสอดคล้อง กับงานวิจัยของ เทพศักดิ์ บุญยรัตนพันธุ์, ดุสิต เวชกิจ และนิภาวรรณ รอดโรคา (2555) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัย ที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงานของข้าราชการ สำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ส่วนกลาง มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงานของข้าราชการในภาพรวมของสำนักงานปลัดกระทรวง เกษตรและสหกรณ์ส่วนกลาง 2) เปรียบเทียบระดับผล สัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงานของข้าราชการแต่ละกอง/สำนัก ในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ส่วนกลาง 3) ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติ งานของข้าราชการสำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและ สหกรณ์ส่วนกลาง และ 4) เสนอแนวทางในการเสริมสร้าง ผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงานของข้าราชการสำนักงานปลัด กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ส่วนกลางรูปแบบการวิจัย ใช้การวิจัยเชิงสำรวจ เน้นการวิจัยเชิงปริมาณ และการวิจัย เชิงคุณภาพ ประชากรที่ศึกษาคือข้าราชการสำนักงาน ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ส่วนกลาง 14 กอง/ สำนัก จำนวน 376 คน กลุ่มตัวอย่างที่นำมาศึกษาในครั้งนี้ จำนวน 194 คน และเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบถาม ผลการวิจัย พบว่า 1) ระดับผลสัมฤทธิ์ในการ ปฏิบัติงานของข้าราชการสำนักงานปลัดกระทรวงเกษตร และสหกรณ์ส่วนกลางอยู่ในระดับมากกว่า ร้อยละ 70 2) ระดับผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงานของข้าราชการ สำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ส่วนกลางใน แต่ละกอง/สำนักแตกต่างกัน ซึ่งยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้

3) ปัจจัยด้านการบริหารกิจการบ้านเมือง ปัจจัยด้าน สมรรถนะ และปัจจัยด้านแรงจูงใจมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ ในการปฏิบัติงานของข้าราชการสำนักงานปลัดกระทรวง เกษตรและสหกรณ์ส่วนกลางอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ ระดับ .05 4) แนวทางในการเสริมสร้างผลสัมฤทธิ์ในการ ปฏิบัติงานของข้าราชการสำนักงานปลัดกระทรวงเกษตร และสหกรณ์ส่วนกลาง คือ ควรนำหลักการบริหารกิจการ บ้านเมืองที่ดีมาใช้ในการปฏิบัติงานอย่างจริงจังและต่อ เนื่อง ส่งเสริมการจัดทำแผนความก้าวหน้าในอาชีพ การนำ ระบบสมรรถนะมาใช้ในการประเมินผลงานและการเลื่อน ตำแหน่ง และผู้บริหารควรส่งเสริมการสร้างแรงจูงใจในการ ทำงาน

2. การวิเคราะห์ผลการนำนโยบายการพัฒนาและ ช่วยเหลือประชาชนไปปฏิบัติ พบว่า

ผลการนำนโยบายไปปฏิบัติภาพรวมอยู่ในระดับ มาก โดยเฉพาะด้านการพัฒนาเพื่อเสริมความมั่นคง ในพื้นที่เป้าหมาย พบว่า ประชาชนมีการดำรงชีวิตอย่าง มั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และการป้องกัน และแก้ไขปัญหาลำคัญของชาติหน่วยบัญชาการสามารถ นำประชาชนไปสู่การพัฒนาเครือข่ายนักพัฒนา ในการ ป้องกันภัยคุกคามรูปแบบใหม่ในชุมชน ร่องลงมาของ ผลการนำนโยบายไปปฏิบัติ คือ ด้านการกินดีอยู่ดี และประชาชนมีความพึงพอใจ กล่าวคือประชาชนสามารถ ผลิตอาหารได้ด้วยตนเอง ด้วยการปลูกพืชผักเลี้ยงสัตว์ มีอาหารพอกินตลอดปี และประชาชนในพื้นที่ ชุมชน มีการรวมกลุ่มประกอบกิจกรรมทางเศรษฐกิจร่วมกัน และด้านเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับประชาชน พบว่า ประชาชนเกิดความรักและหวงแหนท้องถิ่นที่อยู่อาศัย ของตนและเป็นพลเรือนที่ดีของประเทศ จากข้อค้น พบแสดงให้เห็นว่าผลการนำนโยบายการพัฒนาช่วยเหลือ ประชาชนไปปฏิบัติประสบผลสำเร็จพอสมควรตาม ยุทธศาสตร์ที่ 2 เรื่อง พัฒนาศักยภาพของคน ชุมชน และพื้นที่ในพื้นที่เป้าหมาย กำหนดโดยหน่วยบัญชาการ

ทหารพัฒนา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับ “คนและชุมชน” ในพื้นที่เป้าหมาย โดยส่งเสริมให้เกิดความมั่นคงในการดำรงชีพ มีคุณธรรม มีรายได้ มีงานทำ มีบริการพื้นฐาน สิ่งอำนวยความสะดวก และสวัสดิการที่จำเป็น เกิดความผาสุกอย่างยั่งยืน ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง รวมทั้ง การเสริมสร้างขีดความสามารถและบทบาทการมีส่วนร่วมของ “คนและชุมชน” เพื่อเป็นกลไกในการป้องกันและแก้ไขปัญหา เศรษฐกิจ สังคม ความมั่นคงปลอดภัยและสิ่งแวดล้อม ที่สำคัญภายในชุมชนหรือท้องถิ่นที่อยู่อาศัย ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Fred M. Frohock (1979) ให้ความหมายของนโยบายสาธารณะว่านโยบายสาธารณะ คือ แบบแผนของการกระทำเพื่อแก้ไขปัญหาความขัดแย้งหรือการให้สิ่งตอบแทนสำหรับความต้องการของประชาชนโดยมีลักษณะสำคัญ คือ ประการแรก นโยบายสาธารณะ คือ การกระทำทางสังคม มีใช้กรณีเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับคนคนเดียวหรือเหตุการณ์เฉพาะบุคคล ประการที่สอง นโยบายสาธารณะ คือ สิ่งที่เป็นโอกาสที่เกิดขึ้นจากความต้องการของประชาชน อาจเป็นความต้องการในการจัดความขัดแย้งหรือการกำหนด ผลตอบแทนสำหรับการกระทำร่วมกัน

3. ผลการวิเคราะห์สมมติฐานเพื่อหาว่าปัจจัยใดบ้างที่ส่งผลต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติและช่วยเหลือประชาชน ของหน่วยบัญชาการทหารพัฒนา โดยวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ของปัจจัยที่ส่งผลต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติและช่วยเหลือประชาชน กับผลการนำนโยบายพัฒนาช่วยเหลือประชาชนไปปฏิบัติ ด้วยการคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's Correlation Coefficient) และวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regressino Analysis) ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตามมีความสัมพันธ์กัน พบว่า ในภาพรวมปัจจัยทุกด้านส่งผลต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติและช่วยเหลือประชาชน โดยด้านที่มีค่าทำนายที่ส่งผลต่อการนำนโยบายการพัฒนาช่วยเหลือประชาชนไปปฏิบัติสูงสุด

ได้แก่ ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน ได้ส่งผลต่อการนำนโยบายการพัฒนาช่วยเหลือประชาชนไปปฏิบัติ มีค่าประสิทธิภาพในการทำนวยร้อยละ 62.4 รองลงมาคือ ด้านทัศนคติของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ มีค่าประสิทธิภาพในการทำนวยร้อยละ 53.8 จากข้อค้นพบแสดงให้เห็นว่า ผลการนำนโยบายพัฒนาช่วยเหลือประชาชนไปปฏิบัติ จะประสบผลสำเร็จขึ้นอยู่กับปัจจัยด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน ซึ่งการมีส่วนร่วมของประชาชนโดยเฉพาะความร่วมมือของประชาชนกับทางราชการในการแก้ปัญหาความมั่นคงในมิติต่าง เช่น เศรษฐกิจ การเมือง สังคม จิตวิทยา และความมั่นคงปลอดภัยในพื้นที่เป้าหมาย เป็นต้น เป็นสิ่งสำคัญ รวมถึงกำลังพลทหารพัฒนาได้รับความช่วยเหลือหรืออำนวยความสะดวกจากประชาชน ยิ่งจะทำให้ผลการนำนโยบายพัฒนาช่วยเหลือประชาชนไปปฏิบัติบรรลุวัตถุประสงค์ แต่ทั้งนี้หากทะเลเลยในเรื่องช่องทางการสื่อสารในการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน และการประชุมวางแผนโดยมีประชาชนเข้ามารับฟังด้วย จะเป็นปัจจัยที่ทำให้ผลการนำนโยบายพัฒนาช่วยเหลือประชาชนไปปฏิบัติไม่บรรลุวัตถุประสงค์ตามนโยบาย ดังนั้น ผู้บริหารหน่วยบัญชาการทหารสูงสุดควรมุ่งเน้นการบริหารด้วยการยึดการมีส่วนร่วมของประชาชนเป็นหลัก ด้วยการเปิดโอกาสให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายสาธารณะมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อธิชัย สีดำ (2553) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายเสริมสร้างสันติสุขในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ไปปฏิบัติ : ศึกษากรณีผู้นำนโยบายไปปฏิบัติในจังหวัดปัตตานี พบว่า ระดับความคิดเห็นของข้าราชการตำรวจ ข้าราชการทหาร และ ข้าราชการฝ่ายปกครองในจังหวัดปัตตานีต่อสภาพสถานการณ์ในปัจจุบันภายหลังการนำนโยบายเสริมสร้างสันติสุขในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ไปปฏิบัติ อยู่ในระดับสูง เมื่อแยกเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับสูงสุดไปน้อยสุดจะได้ ดังนี้ ด้านเงื่อนไขที่ก่อให้เกิดเหตุการณ์ความไม่สงบ ด้านความ

ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และด้านการมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาของประชาชน 3) บัณฑิตมีความสำเร็จในการนำนโยบายเสริมสร้างสันติสุขในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ไปปฏิบัติทุกด้าน ส่งผลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายไปปฏิบัติทุกด้าน

สำหรับปัจจัยที่ส่งผลต่อการนำนโยบายการพัฒนาและช่วยเหลือประชาชนไปปฏิบัติ ของหน่วยบัญชาการทหารพัฒนา รายด้านนั้น พบว่า ปัจจัยด้านความชัดเจนในเป้าหมายของนโยบายด้านความพอเพียงของทรัพยากร ด้านการสนับสนุนและความร่วมมือจากกลุ่มภายนอกหน่วยงาน ด้านการคำนึงถึงวัฒนธรรมศาสนา อัตลักษณ์ ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน ด้านแรงจูงใจในการนำนโยบายไปปฏิบัติและช่วยเหลือประชาชน และด้านทัศนคติของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ เป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .01 กับผลการนำนโยบายการพัฒนาช่วยเหลือประชาชนไปปฏิบัติ เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าปัจจัยที่ส่งผลต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติทุกด้านล้วนเป็นปัจจัยที่มาจากขีดสมรรถนะของหน่วยงานที่รับผิดชอบในการปฏิบัติตามนโยบายที่จะสามารถส่งผลให้การนำนโยบายการพัฒนาช่วยเหลือประชาชนไปปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ วรเดช จันทรศร (2548) กล่าวถึง ตัวแบบนี้มองว่า ปัจจัยที่จะทำให้การนำนโยบายไปปฏิบัติอย่างประสบความสำเร็จนั้นมีอยู่หลายประการ อาทิเช่น ขีดสมรรถนะของหน่วยงานที่รับผิดชอบในการปฏิบัติตามนโยบาย ความชัดเจนของตัวนโยบาย และกระบวนการติดต่อสื่อสาร การให้ความร่วมมือสนับสนุนจากผู้ปฏิบัติงาน เป็นต้น นอกจากนี้ยังให้ความสำคัญต่อบัณฑิตสภาพแวดล้อมภายนอกทั้งทางด้านเศรษฐกิจ การเมือง และสังคม ว่าการเปลี่ยนแปลงของปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกนี้อาจส่งผลกระทบต่อความสำเร็จในการนำนโยบายไปปฏิบัติได้ไม่มากนัก

จากผลสำรวจความพึงพอใจของประชาชนต่อผลการนำนโยบายการพัฒนาและช่วยเหลือประชาชน

ไปปฏิบัติของหน่วยบัญชาการทหารพัฒนา พบว่า ภาพรวมทุกด้านอยู่ในระดับมากโดยเฉพาะด้านเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับประชาชน ซึ่งประชาชนมีความพึงพอใจเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติทั้งคุณภาพดิน คุณภาพแหล่งน้ำ และประชาชนสามารถพึ่งพาตนเองได้ อีกทั้งหน่วยบัญชาการทหารพัฒนาสามารถสร้างความพึงพอใจให้ประชาชนเกิดความรักและหวงแหนท้องถิ่นที่อยู่อาศัยของตนและเป็นพลเรือนที่ดีของประเทศ แสดงให้เห็นถึงผลที่มีประสิทธิภาพในการนำนโยบายปฏิบัติที่สามารถพัฒนาเสริมสร้างความแข็งแรงให้กับ คน-ชุมชน-พื้นที่ ด้วยการแก้ไขปัญหาที่เกี่ยวข้องกับความยากจน การยกระดับคุณภาพชีวิตให้กับราษฎร รวมทั้งก่อให้เกิดสภาวะความสงบเรียบร้อย มั่นคงปลอดภัย แต่ทั้งนี้เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ประชาชนมีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก แต่ต่ำกว่ารายข้ออื่น คือ ความสามารถของประชาชนในการสร้างหรือพัฒนาอาชีพสร้างรายได้ให้กับครอบครัว การพัฒนาผลผลิตหรือผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพและปลอดภัยต่อการบริโภค และการได้รับการป้องกันและการแก้ไขปัญหาที่สามารถนำไปสู่การพัฒนาเครือข่ายได้ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าต้องมีการพัฒนานโยบายให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นเพื่อให้ประชาชนกินดีอยู่ดีและมีความมั่นคงในพื้นที่ที่ดำรงชีวิตอยู่ ซึ่งเป็นไปตามยุทธศาสตร์ที่ 2 เรื่อง พัฒนาศักยภาพของคน ชุมชน และพื้นที่ในพื้นที่เป้าหมาย

ข้อเสนอแนะ

1. ด้านความชัดเจนในเป้าหมายของนโยบาย หน่วยบัญชาการทหารพัฒนา ควรจัดให้มีระบบการติดตามการประเมินวัดผลงานและการรายงาน เพื่อให้แผนงาน/โครงการนำนโยบายฯ ไปปฏิบัติตามที่กำหนด

2. ด้านความพอเพียงของทรัพยากร หน่วยบัญชาการทหารพัฒนาควรสนับสนุนให้ข้าราชการทหารมีการปรับตัวอย่างรวดเร็วในการใช้เทคโนโลยีใหม่มาใช้ให้เหมาะสมกับงานตลอดเวลา

3. ด้านการสนับสนุนและความร่วมมือจากกลุ่มภายนอกหน่วยงาน หน่วยบัญชาการทหารพัฒนา จำเป็นต้องมีการจัดประชุมหรือติดต่อสื่อสารระหว่างหน่วยงานภายนอก เช่น หน่วยงานภาครัฐอื่น รัฐวิสาหกิจ เอกชน เป็นต้น เพื่อสร้างความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ได้รับความช่วยเหลือและได้รับความร่วมมือได้เป็นอย่างดี

4. ด้านการคำนึงถึงวัฒนธรรม ศาสนา อัตลักษณ์ หน่วยบัญชาการทหารพัฒนาควรให้ความสำคัญกับข้อห้ามต่างๆ ทางศาสนาของแต่ละพื้นที่ที่มีความแตกต่างกัน โดยให้ยึดมั่นและเคารพในวัฒนธรรม ประเพณีของแต่ละพื้นที่เป็นอย่างดี อันจะส่งผลให้ผู้ปฏิบัติน่านโยบายไปปฏิบัติไม่เป็นอุปสรรค

5. ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน หน่วยบัญชาการทหารพัฒนาควรจัดให้มีช่องทางในการติดต่อสื่อสารในการรับฟังความคิดเห็นจากประชาชน และจัดให้มีการประชุมวางแผนการปฏิบัติหน้าที่โดยมีประชาชนเข้ามารับฟังด้วย

6. ด้านแรงจูงใจในการน่านโยบายไปปฏิบัติและช่วยเหลือประชาชน หน่วยบัญชาการทหารพัฒนาควรให้ความสำคัญกับระบบการเลื่อนตำแหน่งให้สูงขึ้น และควรพิจารณาค่าตอบแทนที่ได้รับให้เพียงพอกับค่าใช้จ่ายในปัจจุบัน เพื่อเป็นการสร้างขวัญและกำลังใจให้กับผู้น่านโยบายไปปฏิบัติมีแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน จะส่งผลให้ผลการน่านโยบายไปปฏิบัติบรรลุผลสำเร็จ

7. ด้านทัศนคติของผู้น่านโยบายไปปฏิบัติ หน่วยบัญชาการทหารพัฒนาควรหาแนวทางในการกระตุ้นให้ข้าราชการทหารที่น่านโยบายไปปฏิบัติ มีการปฏิบัติงานอย่างทุ่มเท และมุ่งผลสำเร็จ โดยสร้างแรงจูงใจในการปฏิบัติปฏิบัติงาน เพื่อลดความคิดที่จะหลีกเลี่ยงในการน่านโยบายไปปฏิบัติ เพื่อช่วยเหลือประชาชน

8. ด้านการพัฒนาเพื่อเสริมความมั่นคงในพื้นที่เป้าหมาย หน่วยบัญชาการทหารพัฒนาควรมีการวางแผนและปรับปรุงมาตรการรักษาความปลอดภัย และมีกำลังคน

อย่างเพียงพอ เพื่อเสริมสร้างความมั่นใจให้กับประชาชนในพื้นที่

9. ด้านเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับประชาชน หน่วยบัญชาการทหารพัฒนาควรปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในพื้นที่ให้ดียิ่งขึ้น เพื่อให้ประชาชนเกิดความรักและหวงแหนท้องถิ่นที่อยู่อาศัยของตน และเป็นพลเรือนที่ดีของประเทศ

10. ด้านการกินดีอยู่ดีและประชาชนมีความพึงพอใจ หน่วยบัญชาการทหารพัฒนาควรสนับสนุนให้มีการจัดกิจกรรมร่วมกัน โดยเน้นให้ประชาชนมีการสร้างเครือข่ายทางเศรษฐกิจนอกพื้นที่ เพื่อจำหน่ายหรือแลกเปลี่ยนผลผลิตระหว่างกัน เพื่อให้ประชาชนสามารถกระจายรายได้ให้กว้างขวางมากขึ้น ส่งผลให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีกินดีอยู่ดีมากยิ่งขึ้น

11. ความพึงพอใจของประชาชนด้านการพัฒนาเพื่อเสริมความมั่นคงในพื้นที่เป้าหมาย หน่วยบัญชาการทหารพัฒนาควรหาแนวทางและผลักดันยุทธศาสตร์ที่จะส่งผลให้ประชาชนได้รับการป้องกันและการแก้ไขปัญหาที่สามารถนำไปสู่การพัฒนาประชาชนในพื้นที่ และหาแนวทางช่วยเหลือประชาชนให้เกิดความเข้มแข็ง และมีความมั่นคงในพื้นที่อาศัยปลอดภัยจากภัยคุกคามต่างๆ ทั้งด้านเศรษฐกิจ และสังคม เพื่อให้ประชาชนมีความมั่นคง

12. ความพึงพอใจของประชาชนด้านการกินดีอยู่ดีและประชาชนมีความพึงพอใจนั้น หน่วยบัญชาการทหารพัฒนาควรส่งเสริมและพัฒนาอาชีพหลักที่แน่นอนให้กับประชาชนทั้งด้านการทำเกษตรกรรมและการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ และควรมีการสร้างเครือข่ายเพื่อการผลิตและถ่ายทอดความรู้ทักษะ วิธีการประกอบอาชีพหรือเครื่องมือในการประกอบอาชีพกับประชาชนเพื่อให้ประชาชนมีการกินดีอยู่ดี

13. ความพึงพอใจของประชาชนด้านเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับประชาชนนั้น หน่วยบัญชาการทหารพัฒนาควรให้ความสำคัญกับระบบสาธารณูปโภคพื้นฐาน

เพียงพอต่อการอำนวยความสะดวก สะดวกในการดำรงชีพ ตามความจำเป็นของประชาชนในพื้นที่ เพื่อให้ประชาชนสามารถดำรงชีพได้อย่างเพียงพอและเข้มแข็งในการใช้ชีวิตประจำวัน

ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาวิจัยถึงรูปแบบของการประเมินผล และการตรวจสอบผลการดำเนินการของนโยบายพัฒนาที่ดำเนินการโดยหน่วยวิชาการทหารพัฒนาว่ารูปแบบใด จึงจะสร้างการพัฒนาได้อย่างครอบคลุมที่สุด

2. ควรศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายการพัฒนาเสริมความมั่นคงในพื้นที่ภาคต่างๆ ทั่วประเทศ เพื่อนำผลที่ได้จากการศึกษามาพัฒนา เพื่อเป็นแนวทางที่มีประสิทธิภาพในการนำนโยบายการพัฒนาเสริมความมั่นคงไปปฏิบัติ

3. ควรศึกษาปัจจัยแรงจูงใจในการปฏิบัติหน้าที่ ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติเพื่อความสุขของประชาชน โดยศึกษากลุ่มตัวอย่างในพื้นที่ภาคต่างๆ ทั่วประเทศ

4. การสร้างตัวแปรการนำนโยบายไปปฏิบัติ จะต้องคำนึงถึงอัตลักษณ์ วัฒนธรรม และประเพณี ของพื้นที่ เนื่องจากการคำนึงถึงสิ่งเหล่านี้จะทำให้การนำนโยบายไปปฏิบัติไม่ขัดแย้งกับวิถีชีวิตของคนในพื้นที่ และนำไปสู่การร่วมมือจากประชาชนในพื้นที่ทำให้การนำนโยบายไปปฏิบัติต้ง่ายต่อการดำเนินการให้สำเร็จ

5. ควรมีการวิเคราะห์ผลการวิจัยในส่วนของความพึงพอใจของประชาชนที่มีผลต่อการนำนโยบายการพัฒนาและช่วยเหลือประชาชนไปปฏิบัติ เพื่อให้เห็นว่าความพึงพอใจด้านใดของประชาชนที่ส่งผลต่อการนำนโยบายปฏิบัติให้เกิดผลสำเร็จ

บรรณานุกรม

- กมลพร กัลยาณมิตร. (2550). **การนำนโยบายอยู่ดีมีสุขไปปฏิบัติในจังหวัดนนทบุรี**. ดุษฎีนิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- กานต์ เสกขุนทด. (2553). **ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความสำเร็จของการนำนโยบายการประกันคุณภาพการศึกษาไปปฏิบัติของมหาวิทยาลัยราชภัฏ**. ดุษฎีนิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีปทุม.
- จาตุรนต์ จันระมาด. (2553). **การนำนโยบายการบริหารอุทยานแห่งชาติไปปฏิบัติ**. ดุษฎีนิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- จุฑารัตน์ ชมพันธุ์. (2555). **การวิเคราะห์หลักการมีส่วนร่วมของประชาชน ใน “The public participation handbook: Making Better decisions through citizen involvement” ในบริบทประเทศไทย**. วารสารการจัดการสิ่งแวดล้อม, 8(1), 123-141.
- จุมพล นิมพานิช. (2554). **การนำนโยบายไปปฏิบัติ มุมมองในทัศนะทางรัฐศาสตร์ การเมืองและรัฐประศาสนศาสตร์ การบริหาร และกรณีศึกษาของไทย**. กรุงเทพมหานคร, สำนักพิมพ์ แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- เชษฐไชยแป้น (2552). **“ปัจจัยที่มีผลต่อความผูกพันของพนักงานเทศบาลตำบลบ้านแป้น จังหวัดลำพูน” การค้นคว้าแบบอิสระรัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่**
- ณัฐพล ชันธิไชย. (2553). **การพัฒนาประเทศ: ทฤษฎี แนวความคิด ปรัชญาและความท้าทาย**. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต.

- เทพศักดิ์ บุญรัตน์พันธุ์, ดุสิต เวชกิจ และนิภาวรรณ รอดโรคา .(2555). **ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงานของข้าราชการสำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ส่วนกลาง: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.**
- ธเนศ ศรีวิชัยลำพันธ์. (2554). **การพัฒนาเศรษฐกิจชุมชน.** กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- Canadian Community Economic Development Network. (2013). **What is CED?**. Retrieved December 15, 2013, from http://www.ccednetrdec.ca/en/what_is_ced
- Community First Development Fund. (2012). **Community economic development: A definition.** Retrieved February 5, 2012, from <http://www.communityfirstsaskatoon.ca/community-economicdevelopment-definition>
- Schaufeli, W.B. and Bakker, A.B. (2003). **Utrecht Work Engagement Scale Preliminary Manual.** Utrecht: Utrecht University.
- Shaffer, R., Deller, S. C., & Marcouiller, D. (2006). **Rethinking community economic development.** *Economic Development Quarterly*, 20(1),59-74.